

Dag 1. Fresh Paint in Tel Aviv.
Bas Hendriks

De eerste indrukken bleken een voorbode op de paradoxen van de Israëlische kunstwereld. Na een vroege vlucht was er een behapbaar programma voor de eerste dag. Het inhoudelijk programma bestond uit een bezoek aan de enige kunstbeurs van Israël. *Fresh Paint* werd goed bezocht. Het publiek was veelal jong, en in sommige gevallen zelfs zo jong dat er in een fikse kiddy corner was voorzien. Desondanks werd er wel degelijk verkocht. Toen wij de beurs bezochten op de laatste middag voor sluiting was er een flink aantal lege spijkers met een rood stickertje te bewonderen. Overigens bleek het draagvlak voor de beurs onder lokale kunstenaars de verdere week beperkt te zijn. Daarentegen was de markt een veelbesproken onderwerp, maar ook een grote afwezige. Door de geopolitieke situatie is van een internationale markt nauwelijks sprake. Er werd flink gereflecteerd op de kunstgeschiedenis, politiek was *the elephant in the room*.

Fresh Paint is een mix van galleries, presentaties van onafhankelijk kunstenaars en design. Telkens vindt dat plaats op een andere onconventionele locatie. Ditmaal was dat het Natuurhistorisch Museum in aanbouw, compleet met ark van Noach tegen de buitengevel aangeplakt. De veelzeggende titel *Fresh Paint* was een goede indicatie van wat men kon verwachten. Schilderijen werden bij voorkeur gepresenteerd in een salonopstelling van drie rijen hoog. Dat kwam de aandacht voor de beurs niet altijd ten goede, maar de kwaliteit liet her en der dan ook wel wat te wensen over. Zo ging een aangenaam conceptueel werk dat tweemaal de achtergrond van de Mona Lisa toonde verloren in de ruis van de omgeving. Andere kunstenaars sprongen er dan wel weer uit, zoals de schilderijen in pastel- en aardetinten van Rotem Manor die de mijmering op een zomerse namiddag poogden op te roepen. Een videohoek bleek niet de gehoopte oase, maar had wel een paar plezierige verrassingen Barak Rubin, Ronny Douek en Liliana Farber.

Maccabee Beer reikt jaarlijks een stimuleringsprijs uit aan een veelbelovend jonge kunstenaar. Ditmaal werd de prijs van omgerekend zo'n 20.000 euro aan Tal Engelstein toegekend. Daarvoor maakte hij onder de arcaden van de universiteit een installatie van twee pal naast elkaar geplaatste coniferen met hoog daartussen een crossmotor. Die was er vlak voor onze komst ingevlogen, getuigende het nog draaiende achterwiel.